

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

P9_TA(2021)0019

Najnowsze wydarzenia w Zgromadzeniu Narodowym Wenezueli

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie najnowszych wydarzeń w Zgromadzeniu Narodowym Wenezueli (2021/2508(RSP))

(2021/C 456/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Wenezueli, w szczególności rezolucję z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli ⁽¹⁾, rezolucję z dnia 16 stycznia 2020 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli po nielegalnym wyborze nowego przewodniczącego i prezydium Zgromadzenia Narodowego (parlamentarnym zamachu stanu) ⁽²⁾ oraz rezolucję z dnia 10 lipca 2020 r. w sprawie sytuacji humanitarnej w Wenezueli oraz kryzysu migracyjnego i uchodźczego ⁽³⁾,
- uwzględniając oświadczenia w sprawie Wenezueli i wyborów do Zgromadzenia Narodowego z 6 grudnia 2020 r. złożone przez wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa 6 stycznia 2021 r. i 7 grudnia 2020 r., a także wcześniejsze oświadczenia rzecznika z 4 i 16 czerwca 2020 r. w sprawie najnowszych wydarzeń w Wenezueli,
- uwzględniając oświadczenia międzynarodowej grupy kontaktowej ds. Wenezueli: z 8 grudnia 2020 r. w sprawie wyborów do Zgromadzenia Narodowego Wenezueli, które odbyły się 6 grudnia 2020 r., z 16 czerwca 2020 r. odrzucające jako bezprawne zarządzenie wenezuelskiego Sądu Najwyższego o powołaniu nowej Krajowej Rady Wyborczej, oraz z 24 czerwca 2020 r. w sprawie zaostrzenia się kryzysu politycznego w Wenezueli,
- uwzględniając ostatnie oświadczenia Grupy z Limy, w szczególności oświadczenie z 5 stycznia 2021 r.,
- uwzględniając oświadczenie Komisji Spraw Zagranicznych PE z 11 czerwca 2020 r. w sprawie ataków na Zgromadzenie Narodowe Wenezueli,
- uwzględniając oświadczenie współprzewodniczących Zespołu ds. Wspierania Demokracji i Koordynacji Wyborów z 2 grudnia 2020 r. w sprawie nieuznawania przez Parlament Europejski wyborów parlamentarnych organizowanych w Wenezueli 6 grudnia 2020 r.,
- uwzględniając niedawne oświadczenia sekretarza generalnego Organizacji Państw Amerykańskich w sprawie sytuacji w Wenezueli,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/898 z dnia 29 czerwca 2020 r. zmieniającą decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli ⁽⁴⁾, na mocy której środkami ograniczającymi objęto kolejnych 11 czołowych wenezuelskich urzędników,
- uwzględniając pierwsze sprawozdanie niezależnej międzynarodowej misji informacyjnej ONZ ds. Boliwariańskiej Republiki Wenezueli opublikowane 16 września 2020 r.,
- uwzględniając międzynarodową konferencję darczyńców na rzecz solidarności z wenezuelskimi uchodźcami i migrantami w krajach Ameryki Łacińskiej i Karaibów z 26 maja 2020 r.,
- uwzględniając konstytucję Wenezueli,
- uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK),
- uwzględniając sprawozdanie MTK z 14 grudnia 2020 r. pt. „Wstępne czynności dochodzeniowe (2020) – Wenezuela I”,
- uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 411 z 27.11.2020, s. 185.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0013.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0193.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 205 I z 29.6.2020, s. 6.

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

- A. mając na uwadze, że nielegalne i nieprawomocne wybory parlamentarne przeprowadzone w Wenezueli 6 grudnia 2020 r. odbyły się bez poszanowania minimalnych standardów międzynarodowych dotyczących wiarygodnego procesu wyborczego i nie były zgodne z zasadami pluralizmu politycznego, demokracji, przejrzystości i praworządności; mając na uwadze, że frekwencja była wyjątkowo niska, a zatem oczywiste jest, że naród wenezuelski odrzucił te wybory; mając na uwadze, że siły demokratyczne w Wenezueli jednogłośnie postanowiły nie uczestniczyć w tej farsie wyborczej; mając na uwadze, że porozumienie to podpisało 27 partii politycznych, w tym cztery największe partie opozycyjne: Voluntad Popular, Primero Justicia, Acción Democrática i Un Nuevo Tiempo; mając na uwadze, że wybory nie spełniały warunków wymaganych prawem Wenezueli;
- B. mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa, w tym Unia Europejska, międzynarodowa grupa kontaktowa ds. Wenezueli, Grupa z Limy i Stany Zjednoczone, odrzuciła przeprowadzenie wyborów parlamentarnych w 2020 r. ze względu na całkowity brak warunków gwarantujących, że wybory te będą wolne i uczciwe, a także nie uznała wyników tych wyborów za ważne i odzwierciedlające wolę narodu wenezuelskiego; mając na uwadze, że te nielegalne wybory jeszcze bardziej ograniczyły do absolutnego minimum przestrzeń demokratyczną w kraju i stworzyły poważne przeszkody dla rozwiązania kryzysu politycznego w Wenezueli;
- C. mając na uwadze, że 26 grudnia 2020 r. prawowite, wybrane w 2015 r. Zgromadzenie Narodowe pod przewodnictwem Juana Guaidó przystąpiło do przyjęcia przepisów w celu przedłużenia swojego mandatu konstytucyjnego i administracyjnego o jeden rok do czasu, aż w Wenezueli będzie możliwe przeprowadzenie wolnych, uczciwych, możliwych do zweryfikowania i demokratycznych wyborów;
- D. mając na uwadze, że 13 czerwca 2020 r. nielegalny Sąd Najwyższy mianował nowych członków Krajowej Rady Wyborczej, choć nie posiadał stosownych uprawnień; mając na uwadze, że zgodnie z art. 187 i 296 konstytucji Wenezueli nominacje te pozostają w wyłącznej gestii Zgromadzenia Narodowego – organu wybranego demokratycznie przez wenezuelskich obywateli; mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa nie uznała żadnej decyzji ani żadnego wyroku wydanego jednostronnie przez te nielegalne organy; mając na uwadze, że urzędnicy odpowiedzialni za te decyzje również zostali objęci sankcjami Rady;
- E. mając na uwadze, że w lipcu 2020 r. Biuro Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka pod przewodnictwem Michelle Bachelet stwierdziło, że decyzje Sądu Najwyższego ograniczają możliwość stworzenia warunków sprzyjających demokratycznemu i wiarygodnemu procesom wyborczym oraz że na mocy tych decyzji sądowych mianowano nowych rektorów Krajowej Rady Wyborczej bez zgody wszystkich sił politycznych;
- F. mając na uwadze, że 10 stycznia 2019 r. Nicolás Maduro bezprawnie i z pogwałceniem porządku konstytucyjnego przejął władzę prezydencką przed Sądem Najwyższym;
- G. mając na uwadze, że 23 stycznia 2019 r. legalnie i demokratycznie wybrany przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Juan Guaidó został zaprzysiężony na tymczasowego prezydenta Wenezueli zgodnie z art. 233 konstytucji tego kraju;
- H. mając na uwadze, że UE i Parlament wielokrotnie wzywały do przywrócenia demokracji i praworządności w Wenezueli w drodze wiarygodnego procesu politycznego; mając na uwadze, że Nicolás Maduro publicznie odrzucił możliwość pilnego przeprowadzenia wolnych, uczciwych, przejrzystych, pluralistycznych i wiarygodnych wyborów prezydenckich, parlamentarnych i samorządowych w odpowiedzi na wnioski wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, międzynarodowej grupy kontaktowej ds. Wenezueli i Parlamentu;
- I. mając na uwadze, że w rezolucji z 31 stycznia 2019 r. Parlament uznał Juana Guaidó za prawowitego tymczasowego prezydenta Boliwariańskiej Republiki Wenezueli zgodnie z konstytucją Wenezueli;
- J. mając na uwadze, że 25 z 27 państw członkowskich uznało Juana Guaidó za jedyne prawowitego tymczasowego prezydenta kraju do czasu ogłoszenia nowych wolnych, przejrzystych i wiarygodnych wyborów prezydenckich w celu przywrócenia demokracji; mając na uwadze, że wiele innych państw demokratycznych uczyniło podobnie;
- K. mając na uwadze, że 12 listopada 2020 r. Rada przedłużyła obowiązywanie środków ograniczających wobec Wenezueli do 14 listopada 2021 r.; mając na uwadze, że środki te obejmują embargo na broń i sprzęt wykorzystywany w wewnętrznych represjach, a także zakaz podróży i zamrożenie aktywów 36 wenezuelskich przywódców i najwyższych urzędników;
- L. mając na uwadze, że w 2017 r. Parlament przyznał Nagrodę im. Sacharowa za wolność myśli opozycji demokratycznej i więźniom politycznym w Wenezueli;

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

- M. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 jeszcze bardziej pogorszyła i tak już krytyczną sytuację w Wenezueli; mając na uwadze, że upadek systemu opieki zdrowotnej, hiperinflacja, poważne niedobory żywności i leków oraz dramatyczny kryzys humanitarny zmusiły blisko co najmniej jedną szóstą ludności do opuszczenia kraju – do końca 2020 r. kraj opuściło ponad pięć i pół miliona Wenezuelczyków;
- N. mając na uwadze, że 14 grudnia 2020 r., po szczegółowej ocenie i analizie dostępnych informacji, Biuro Prokuratora MTK ogłosiło – przed opublikowaniem wstępnego sprawozdania – że istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że władze cywilne, siły zbrojne i osoby popierające rząd Wenezueli odpowiadają za „więzienie, tortury, gwałty i/lub inne formy przemocy seksualnej oraz prześladowania wobec grupy lub społeczności z powodów politycznych i mogły popełnić bardzo poważne zbrodnie przeciwko ludzkości”; mając na uwadze, że ostateczna decyzja w tej sprawie zapadnie w pierwszej połowie 2021 r.; mając na uwadze, że 16 września 2020 r. niezależna międzynarodowa misja informacyjna ONZ ds. Boliwariańskiej Republiki Wenezueli poinformowała, że rząd i siły bezpieczeństwa reżimu, za wiedzą prezydenta Maduro i niektórych jego ministrów, popełniły zbrodnie przeciwko ludzkości, przeprowadzając egzekucje i dopuszczając się tortur, oraz stwierdziła, że państwo wenezuelskie musi wymierzyć sprawiedliwość osobom odpowiedzialnym za egzekucje pozasądowe, wymuszone zaginięcia, arbitralne zatrzymania i tortury oraz zapobiec ponownemu popełnianiu takich czynów;
- O. mając na uwadze, że najnowsze sprawozdanie opublikowane przez Instytut CASLA 14 stycznia 2021 r. dostarcza dowodów na strategiczne planowanie systematycznych represji i ciągłych zbrodni przeciwko ludzkości popełnianych przez reżim, a także ujawnia nowe wzorce tortur, wzrost liczby nielegalnych tajnych ośrodków przetrzymywania i tortur oraz ingerencję innych państw w podleganie do takich zbrodni i ich popełnianie; mając na uwadze, że w sprawozdaniu tym zwrócono również uwagę na nieludzkie warunki przetrzymywania więźniów politycznych pod ziemią i narażania ich na ciągłe tortury fizyczne i psychiczne, co nie spełnia wzorcowych reguł minimalnych postępowania z więźniami przyjętych w Genewie w 1955 r. przez Pierwszy Kongres Narodów Zjednoczonych w sprawie zapobiegania przestępczości i postępowania ze sprawcami przestępstw i zatwierdzonych przez Radę Gospodarczą i Społeczną w rezolucji 663 C (XXIV) z 31 lipca 1957 r. oraz w rezolucji 2076 (LXII) z 13 maja 1977 r.;
- P. mając na uwadze, że 3 stycznia 2021 r. z powodu choroby zmarł w wenezuelskim więzieniu więzień polityczny należący do ludu tubylczego z grupy etnicznej Pemón Salvador Franco; mając na uwadze, że nie udzielono mu żadnej pomocy medycznej, choć w listopadzie 2020 r. wydano orzeczenie sądowe nakazujące przeniesienie go do szpitala, które zostało zignorowane;
- Q. mając na uwadze, że od 5 stycznia 2021 r. reżim nasilił ataki i prześladowania wobec nielicznych wolnych i niezależnych mediów nadal obecnych w kraju, konfiskując ich majątek i narzędzia oraz zmuszając je do natychmiastowego zaprzestania działalności;
- R. mając na uwadze, że według doniesień prasowych i zdaniem działaczy na rzecz praw człowieka w ostatnim czasie w starciach między policją a gangami w stolicy Wenezueli Caracas zginęły co najmniej 23 osoby, a rząd czeka międzynarodowa kontrola i dochodzenie w sprawie zabójstw popełnionych przez siły bezpieczeństwa;
1. podkreśla, że dopóki w Wenezueli nie odbędą się prawdziwie wolne, wiarygodne, pluralistyczne, przejrzyste i w pełni demokratyczne wybory, za jedyny prawowity, demokratyczny i przedstawicielski organ polityczny w tym kraju będzie nadal uznawać Zgromadzenie Narodowe wybrane w grudniu 2015 r., jego przewodniczącego Juana Guaidó oraz jego delegowaną komisję, na której czele również stoi Juan Guaidó, gdyż wtedy Wenezuelczycy po raz ostatni mogli swobodnie głosować; wzywa Radę i państwa członkowskie, by jednoznacznie uznały konstytucyjną ciągłość prawowitego Zgromadzenia Narodowego Wenezueli wybranego w 2015 r. oraz prawowitego tymczasowego prezydenta Wenezueli Juana Guaidó;
 2. wyraża głębokie ubolewanie z powodu nielegalnych i bezprawnych wyborów parlamentarnych będących efektem sfałszowanego procesu wyborczego z 6 grudnia 2020 r. i odrzuca je, a także przypomina, że tamten proces wyborczy nie był zgodny ani z przyjętymi na arenie międzynarodowej warunkami i standardami, ani z wenezuelskim prawem, a ponadto nie był wolny ani uczciwy, ani też nie odzwierciedlał woli narodu wenezuelskiego; nie uznaje legalności ani prawowitości oszukańczego Zgromadzenia Narodowego powołanego 5 stycznia 2021 r. na podstawie tych niedemokratycznych wyborów;
 3. powtarza, że jedynym trwałym rozwiązaniem wielowymiarowego kryzysu w Wenezueli wpływającego na cały region jest polityczna, pokojowa i demokratyczna droga naprzód, zakładająca wiarygodne, pluralistyczne, wolne, uczciwe i przejrzyste wybory prezydenckie, parlamentarne, regionalne i lokalne, które są zgodne z międzynarodowymi standardami, gwarantują równe szanse i niezakłócone uczestnictwo wszystkich partii politycznych oraz odbywają się z udziałem obiektywnych obserwatorów międzynarodowych;

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

4. wyraża solidarność z ludnością Wenezueli i deklaruje pełne wsparcie dla Wenezuelczyków, którzy cierpią z powodu skutków poważnego kryzysu humanitarnego i politycznego, pogłębianego obecnie z powodu pandemii COVID-19; zwraca uwagę na niepokojący kryzys migracyjny i jego skutki uboczne w całym regionie oraz pochwała wysiłki i solidarność krajów sąsiadujących;
 5. wnioskuje o bezwarunkowe i natychmiastowe uwolnienie ponad 350 więźniów politycznych przetrzymywanych w Wenezueli, których liczbę potwierdziła wenezuelska organizacja Foro Penal i Organizacja Państw Amerykańskich;
 6. ponownie podkreśla obowiązek pełnego zagwarantowania, że prawa człowieka w Wenezueli będą szanowane i chronione, oraz zobowiązuje się zwracać baczną uwagę na wszelkie akty represji, w szczególności wobec przedstawicieli sił demokratycznych; potępia groźby wypowiedziane przez wiceprzewodniczącą powołanego bezprawnie Zgromadzenia Narodowego Iris Varełę, zgodnie z którymi wobec członków opozycji i prezydenta Juana Guaidó zarządzi ona aresztowanie i wniesienie oskarżenia, konfiskatę mienia i pozbawienie obywatelstwa;
 7. z całą surowością potępia ostatnie ataki na wolność wypowiedzi, jakich dopuścił się reżim, oraz zamknięcie gazet i innych mediów niepowiązanych politycznie z reżimem Maduro;
 8. z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję Rady z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie rozszerzenia ukierunkowanych sankcji na kolejnych 11 osób, bez szkody dla ludności Wenezueli, a także wzywa do natychmiastowego wzmocnienia i rozszerzenia tych sankcji; jest zdania, że organy UE muszą zatem ograniczyć swobodę przemieszczania się osób umieszczonych na tej liście, jak również najbliższych członków ich rodzin, oraz zamrozić ich aktywa i anulować wizy; ponadto wzywa do wprowadzenia natychmiastowego zakazu handlu i obrotu „krwawym złotem” z Wenezueli w UE;
 9. podkreśla znaczenie stałej i ścisłej współpracy z sojusznikami międzynarodowymi, mianowicie z nową administracją USA i Grupą z Limy, w celu ożywienia szeroko zakrojonych międzynarodowych wysiłków dyplomatycznych na rzecz przywrócenia mieszkańcom Wenezueli demokracji, praworządności i dobrobytu; apeluje do wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela i do Rady o prowadzenie polityki wysokiego szczebla w koordynacji ze Stanami Zjednoczonymi i Grupą z Limy, aby przyczynić się do bardziej kompleksowego podejścia strategicznego do międzynarodowych wysiłków dyplomatycznych i rzetelnie ocenić ponowne pogorszenie sytuacji w Wenezueli;
 10. wzywa prawowite Zgromadzenie Narodowe i jego przewodniczącego Juana Guaidó do zapewnienia pełnej przejrzystości w zarządzaniu funduszami z myślą o zagwarantowaniu pełnej rozliczalności;
 11. przypomina, że kryzys w Wenezueli jest najbardziej niedofinansowanym kryzysem na świecie, i wzywa społeczność międzynarodową do wywiązania się z zobowiązań finansowych i wypłaty kwot obiecanych w związku z kryzysem humanitarnym w Wenezueli zgodnie z ustaleniami konferencji darczyńców;
 12. w pełni popiera dochodzenia MTK w sprawie rozlicznych przestępstw i aktów represji, których dopuścił się reżim wenezuelski; wzywa Unię Europejską, aby wsparła inicjatywę państw-stron MTK, której celem jest wszczęcie dochodzenia w sprawie domniemanych zbrodni przeciwko ludzkości popełnionych przez reżim Maduro, aby pociągnąć winnych do odpowiedzialności;
 13. zdecydowanie popiera apel sekretarza generalnego ONZ o przeprowadzenie pełnego i niezależnego dochodzenia w sprawie popełnionych zabójstw, zgodnie z wcześniejszymi rezolucjami ONZ;
 14. wzywa do utworzenia grupy kontaktowej między posłami do Parlamentu Europejskiego a demokratycznie wybranymi przedstawicielami delegowanej komisji Zgromadzenia Narodowego, aby ułatwić regularny kontakt i dialog z prawowitymi siłami demokratycznymi w Wenezueli;
 15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, prawowitemu tymczasowemu prezydentowi Boliwariańskiej Republiki Wenezueli i przewodniczącemu tamtejszego Zgromadzenia Narodowego Juanowi Guaidó, rządowi i parlamentom państw Grupy z Limy, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.
-